

PROFETI I PAQES DHE I DASHURISË

VULLNET MERJA

Mesazhi që solli Profeti është mesazhi i paqes dhe i sigurisë. Ai ka qenë i vërteti, besniku. Njerëzit e njohnin, e njohin dhe do ta njohin deri në fund të kësaj jete si të tillë. Për atë, Allahu i Madhëruar thotë: **“Vërtet, ti je në skajet e larta të moralit.”** Ai e mbarti Mesazhin e Allahut në zemrën e tij, në gjuhën e tij e në çdo hap të jetës së tij dhe ua përcolli të gjithë njerëzve. Ai është përkthyer dhe botuar në shumë gjuhë të ndryshme të botës. Për përhapjen e këtij mesazhi, ai duroi tortura, mundime e persekutime e dhembje nga më të ndryshmet. Vetë Profeti ka thënë: *“Asnjë profeti nuk i është bërë keq, siç më është bërë mua.”*

Fjalët e smirakëve nuk e penguan atë në veprën e tij. Talljet dhe mendjemadhësitë e njerëzve të asaj kohe nuk e ndaluan të shpallte e të përhapte mesazhin e Allahut. Prandaj sot, më shumë se një miliardë e gjysmë myslimanë vazhdojnë ta pasojnë atë me dëshirë e dashuri.

Gabon rëndë ai që thotë se ky mesazh është përhapur me shpatë. Sepse vetë Allahu e cilëson profetin Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahu qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) mëshirë për mbarë botët, kur thotë: **“Dhe Ne nuk të kemi dërguar ty (o Muhamed), veçse si mëshirë për botët.”** (Sure “Enbija”, ajeti 107.) Dhe: **“Në saje të mëshirës së Allahut, u solle butësisht me ta (o Muhamed). Sikur të ishe i ashpër dhe i vrazhdë, ata do të largoheshin prej teje. Prandaj falua atyre gabimin, kërkoji falje Allahut për ata dhe këshillohu me ata për çështje të ndryshme. Kur të vendosësh për diçka, mbështetu tek Allahu. Vërtet, Allahu i do ata që mbështeten tek Ai.”** (Sure “Ali Imran”, ajeti 159.) Dhe: **“Tashmë ju ka ardhur një i Dërguar nga gjiri juaj. Atij i vjen rëndë për gjynahet që bëni ju, jua dëshiron të mirën me gjithë zemër, që ju të shkoni rrugës së drejtë dhe është i butë e i mëshirshëm me besimtarët.”** (Sure “Teube”, ajeti 128.)

Në Kur’an lexojmë se Allahu ia ka qartësuar profetit të Tij se si ta përhapte fenë e Tij, kur thotë: **“Thirr në rrugën e Zotit tënd me mençuri dhe me këshillë të bukur dhe diskuto me ata në mënyrën më të mirë! Me të vërtetë, Zoti yt i di më së miri ata që janë shmangur nga rruga e Tij, i di më së miri ata, që janë në rrugë të drejtë.”** (Sure “Nahl”, ajeti 125.) Dhe: Thuaj: **“O ithtarët e Librit, ejani të biem në një fjalë të përbashkët mes nesh dhe jush se do të adhurojmë vetëm Allahun, se nuk do t’i shoqërojmë Atij askënd e asgjë (në adhurim) dhe se nuk do ta mbajmë për zot njëri-tjetrin në vend të Allahut!” Nëse ata nuk pranojnë, atëherë thuaju: “Dëshmoni se ne i jemi nënshtuar Allahut!”** (Sure “Ali Imran”, ajeti 64.)

Këto ajete të Allahut të Madhëruar e të tjera si këto në Kur’an, qartësojnë se Islami nuk është përhapur me gjuhën e shpatës, siç mëtojnë (pretendojnë) disa mendje

dashakeqëse e djallëzore. Vallë, a shkon dhuna më mëshirën?! A shkon ashpërsia me butësinë?! A shkon zënka me dialogun?! Asnjëherë. Ata që thonë se Islami është përhapur me dhunë e me shpatë, duan që ta shuajnë dritën e Allahut me gjuhët e tyre. Por më kot mundohen, sepse Allahu na thotë në Kur'an: **“Ata dëshirojnë ta fikin dritën (fenë) e Allahut me gojën e tyre, por Allahu ka vendosur vetëm që ta përsosë dritën e Vet, edhe sikur mohuesit ta urrejnë këtë gjë.”** (Sure “Teube”, ajeti 32.)

Kur flitet për Profetin, flitet për Islamin, flitet për mrekullinë e përjetshme të Fjalës së Allahut, Kur'anin e Shenjtë, të cilin Allahu e zbriti për t'i nxjerrë njerëzit nga errësirat në dritë, siç thuhet në fillim të sures “Ibrahim”: **“Elif. Lâm. Râ. Këtë Libër ta kemi shpallur ty (o Muhamed), për t'i nxjerrë njerëzit, me lejen e Zotit të tyre, nga errësira në dritë, në rrugën e të Plotfuqishmit, të Denjit për çdo lavd.”** (Sure “Ibrahim”, ajetet 1-2.)

Allahu i Madhëruar, Zotëruesi i fuqisë, i dijes dhe i urtësisë absolute, i ka krijuar njerëzit dhe i ka mirësuar ata me mirësitë dhe dhuntitë e Tij. Njeriu, krijesa e përkryer dhe më e larta e gjithësisë, që nga lindja e deri në çastin e ndarjes nga kjo jetë, jeton nën kujdesin e Allahut. Kjo vërtetohet nëse përqendrohemi në jetën tonë të përditshme - nga foshnjëria në rini e deri në pleqëri.

Allahu nuk dëshiron që njerëzit të shkojnë drejt humbjes dhe shkatërrimit. Sigurisht, njeriu me anë të mendjes së tij bën dallimin mes së mirës dhe së keqes, mes asaj që i sjell dobi dhe asaj që i sjell dëm, mes rrugës së drejtë dhe rrugës së shtrembër. Por pa udhëzues, mendja nuk mund ta drejtojë njeriun në rrugën e drejtë e të vërtetë. Prandaj, Allahu e ka mirësuar njeriun me dërgimin e profetëve, të cilët janë: **“përpërgëzues dhe qortues”** siç thuhet në suren “Enbija”, ajeti 25.

Historia e jetës së Profetit tonë të dashur, Muhamedit është më e qartë se historitë e profetëve paraardhës. Nga profetët e mëparshëm kanë mbetur ato gjurmë të vërteta që ka ruajtur Islami nëpërmjet Librit të tij, Kur'anit të Shenjtë.

Mesazhi i profetit Muhamed është shumë i lehtë dhe përmban kuptime të ndritura, që e pasurojnë dhe e ndriçojnë mendjen dhe zemrën e shëndoshë të çdo njeriu.

Mesazhi që solli profeti Muhamed është i pastër nga legjendat dhe paganizmat.

Mesazhi që shpalli profeti Muhamed sjell qetësi, ngrohtësi dhe paqe në shpirtin, sepse përmendet Allahu. Në Kur'an thuhet: **“Sigurisht, me përmendjen e Allahut qetësohen zemrat.”** (Sure “Rra'ad”, ajeti 28.)

Profeti (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka qenë vetë Kur'ani, sepse i gjithë Kur'ani ishte kristalizuar në vetë qenien e tij. Kur ecte, e kur fliste, e ndriçonte çdo gjë me dritën e Kur'anit.

Ai është drita e pashuar, edukuesi i përkryer dhe udhëheqësi më i drejtë. Prandaj, ai ka qënë, është dhe do të mbetet shembull për të gjithë njerëzit e çdo kohe dhe të çdo vendi pa dallim kombi, race, gjuhe e ngjyre. Në Kur'an thuhet: **“Në të Dërguarin e Allahut ka një**

shembull të mrekullueshëm për atë, që shpreson tek Allahu dhe tek Dita e Fundit dhe e përmend shumë Allahun." (Sure "Ahzab", ajeti 21.)

Prania e profetit tonë të dashur ka qenë, është dhe do të mbetet themeli më i fortë i unitetit të myslimanëve. Ashtu si s'ka kuptim jeta pa dritë, pa qetësi e pa paqe, po ashtu, ajo nuk ka kuptim pa praninë e profetit Muhamed. Sepse besimi i myslimanëve në Profetin shoqërohet e bashkohet me dashurinë dhe përmallimin për të. Ai është strumbullari i dashurisë dhe i bashkimit të mbarë myslimanëve. Prania e tij është i zbut zemrat e myslimanëve, e i bashkon ata me njëri-tjetrin.

Dashuria për profetin Muhamed është rruga drejt Xhennetit dhe porta e dashurisë së Allahut të Madhëruar. Dashuria për profetin (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) është dashuri dhe sinqeritet për Allahun Fuqiptotë.

Ta duash profetin, do të thotë të zbatosh porosinë, këshillat, urdhëresat dhe ndalesat që ai ka urdhëruar. Zbatimi i Synetit të profetit Muhamed është argumenti më i madh dhe më i fuqishëm i dashurisë për të. Prandaj, është detyrë e të gjithë myslimanëve që të njihen dhe ta zbatojnë Synetin (fjala, vepra, çfarë ka bërë e çfarë nuk ka bërë Profeti) e Profetit. Syneti i Profetit është (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) shpallje e shpallur, siç thotë Kur'ani: **"Ai nuk flet sipas dëshirës së vet, por ajo (që thotë) është vetëm shpallje e shpallur, që i vjen atij. Atë ia ka mësuar atij një (melek) shumë i fuqishëm (Xhebraili)."** (Sure "Nexhm", ajetet 3-5.)

Në një ajet tjetër, Kur'ani thotë: **"...Çfarëdo që t'ju japë i Dërguari, merreni atë, e çfarëdo që t'ju ndalojë, hiqni dorë prej saj...!"** (Sure "Hashr, ajeti 7.)

Dhe: **"Nuk i takon asnjë besimtari a besimtareje të vërtetë që, kur Allahu dhe i Dërguari i Tij vendosin për një çështje, ata të kenë të drejtë të zgjedhin në atë çështjen e tyre..."** (Sure "Ahzab", ajeti 36.)

Dhe: **"Thuaju (o Muhamed): "Nëse ju e doni Allahun, atëherë më ndiqni mua, që Allahu t'ju dojë dhe t'jua falë gjynahet! Allahu është Falës i Madh dhe Mëshirëplotë."** (Sure "Ali Imran", ajeti 31.)

Ajetet e mësipërme na thonë se dashuria për Profetin dhe zbatimi i Synetit të tij është detyrë për çdo mysliman dhe myslimane. Dashuria dhe ndjekja e tij nxjerrin në pah besimin dhe dashurinë tonë për Allahun e Madhëruar.

Kundërshtimi i Profetit (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) është humbje. Këtë e përforcon ajeti i Kur'anit, që thotë: **"...Kush e kundërshton Allahun dhe të Dërguarin e Tij, ai me siguri ka humbur."** (Sure "Ahzab", ajeti 36.)

Kurse vetë profeti Muhamed ka thënë: *"Askush nuk ka besuar, derisa unë të jem më i dashur tek ai sesa fëmijët e tij, prindërit e tij dhe të gjithë njerëzit."*

Kur'ani thotë: **"Thuaj: "Nëse etërit tuaj, bijtë tuaj, vëllezërit tuaj, gratë tuaja, farefisi juaj, pasuria juaj që e keni fituar, tregtia për të cilën keni frikë se nuk do të shkojë mirë dhe shtëpitë ku e ndieni veten rehat, janë më të dashura për ju sesa Allahu, i Dërguari i**

Tij dhe lufta në rrugën e Tij, atëherë prisni derisa Allahu të sjellë vendimin (dënimin) e Tij. Allahu nuk e udhëzon në rrugën e drejtë popullin e pabindur.” Dhe: **“I Dërguari është më i afërt për besimtarët, sesa ata për njëri-tjetrin...”** (Sure “Ahzab”, ajeti 6.) E kanë pyetur imam Aliun (Paqja qoftë mbi të!): *“Si ka qenë dashuria juaj për profetin?”* Ai ka thënë: *“Ai ka qenë më i dashur te ne sesa pasuritë tona, fëmijët tanë, baballarët tanë, nënat tona dhe uji i ftohtë për të eturin.”*

Pas Allahut të Plotfuqishëm, profeti Muhamed e meriton, vërtet dashurinë më të madhe, sepse ai është njeriu i përkryer që ka parë e do të shohë gjithësia. Allahu na e përshkruan në mënyrë madhështore qëllimin e dërgimit të profetit Muhamed në Kur’anin e Shenjtë, kur thotë: **“O Profet! Ne të kemi dërguar ty si dëshmitar, sjellës të lajmit të mirë dhe paralajmërues; njëherësh, (të kemi dërguar) si thirrës, që i fton njerëzit në rrugën e Allahut, me urdhrin e Tij dhe si pishtar ndriçues. Jepu lajmin e mirë besimtarëve se Allahu ka (përgatitur) për ata dhunti të madhe! Mos i dëgjo mohuesit dhe dyftytrakët! Mos i përfill fyerjet e tyre dhe mbështetu tek Allahu! Allahu mjafton për mbrojtës.”** (Sure “Ahzab”, ajetet 45-48.)

Allahu i Madhëruar na e ka bërë detyrë dërgimin e salavateve për profetin Muhamed dhe për familjen e tij të pastër. Dërgimi i salavateve është shenjë e dashurisë për profetin Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!).

Në Kur’an thuhet: **“Vërtet, Allahu e bekon të Dërguarin dhe melekët e Tij luten për atë. O ju që keni besuar, lutuni për atë dhe përshëndeteni me “selam!”** (Sure “Ahzab”, ajeti 56.) Dërgimi i salavateve ka mirësi të mëdha. Profeti Muhamed (Paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi të dhe mbi familjen e tij!) ka thënë: *“Kush më dërgon mua një salavat, Allahu do t’i dërgojë atij dhjetë salavate.”*

Është mirë që salavatet të thuhen në çdo kohë. Po ashtu, është mirë që salavatet të thuhen para dhe pas ezanit, para dhe pas ikametit, në ruku e në sexhde, në teshehud, para dhe pas një duaje, para dhe pas leximit a këndimit të Kur’anit, para hyrjes në xhami dhe pas daljes prej saj, sa herë të përmendet emri i tij, ditën e xhuma dhe natën e xhuma, në festat e bajrameve, etj.

Allahu na mbarësoftë që ta ndjekim rrugën e tij në këtë jetë dhe na bashkoftë me të dhe me familjen e tij të pastër Ditën e Gjykimit!

Vullnet MERJA
Kryetar i Shoqatës "FLLADI"